[: Ked len pojdem po chodníčku,:] [: predsi budem frajerečku.:]

[: Náš Janíčko ništ nerobí, :] [: len preváža na jahody. :] [: Všecky panny poprevážal, :] [: len svú najmilejšú nechal. :]

[: Prevez, milý, prevez aj mna, :] [: zaplatím ti jako iná. :]

306.

Čo sa stalo vnove dole na doline, ej, utopil sa Janko, ked on brodil kone.

A ked sa on topil, na boha zavolal: Ej, kamarádi moji, už som sa vám skoval.

A ked bol tretí den, vyšiel na vodičku: Ej, podajže mi, milá, svú pravú ručičku.

Ked mu ju podala, horce zaplakala: Ej, jako si sa kúpal, ked ta voda vzala? Já som sa nekúpal, já som kone brodil, ej, tuším ma sám pán boh do tej vody hodil.

Do vody do vody, do tej hlbočiny, ej, ked som si nevšímal chudobnej dievčiny.

Chudobná devenka, jako lastovenka, ej, chodí po slobode, jak ryba po vode.

Mal som pištelenku o devátich dierkach, ej, nechcela mi pískat o bohatých dievkach.

Len som si pomyslel na jednu chudobnú, ej, hned mi zapískala na dierenku spodnú.

Na tú istú nôtu:

Prečo ma chytáte, prečo ma lapáte, ej, od ktorého pána dovolenie máte? Máme my ho, máme od samého krála, ej, aby sme chytili Janka za husára.

Melódia: Bar. 405: Uderila jedna z pôl noci hodyna. – [Sl. sp. III 72].

307.

Chodí Janko po potoce, hoja hoj; chodí Janko po potoce, umývá si z krvi ruce, bože môj!

Čos', Janíčko, čos' urobil, hoja hoj; čos', Janíčko, čos' urobil, ked sis' ruce zakrvavil, bože môj! Zabil som já holubenku, hoja hoj; zabil som já holubenku, čo sedala v okenenku, bože môj!

Ve dne, v noci hrkútala, hoja hoj; ve dne, v noci hrkútala, mne smutnému spat nedala, bože môj!